

Uchwała nr

Rady Powiatu Lęborskiego

z dnia 2012 roku

***w sprawie ustalenia opłat za usuwanie i przechowywanie statków lub innych
obiektów pływających na parkingach strzeżonych***

Na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz.U.Nr 208, poz. 1240) i art. 12 pkt 7 i 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U.Nr 142 z 2001 r., poz. 1592 ze zm.)

uchwała się, co następuje:

§ 1

Ustala się wysokość opłat za czynności związane z usuwaniem statku lub innego obiektu pływającego, a w przypadku braku dostatecznie blisko strzeżonego portu lub przystani pozostawienia go na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłat za jego usunięcie i przechowywanie, w przypadku:

- 1)** usunięcia roweru wodnego lub skutera wodnego - 50 zł oraz za każdą dobę jego przechowywania - 15 zł;
- 2)** usunięcia poduszkowca - 100 zł oraz za każdą dobę jego przechowywania - 30 zł;
- 3)** usunięcia statku o długości kadłuba do 10 m - 120 zł oraz za każdą dobę jego przechowywania - 50 zł;
- 4)** usunięcia statku o długości kadłuba do 20 m - 150 zł; oraz za każdą dobę jego przechowywania - 100 zł;
- 5)** usunięcia statku o długości kadłuba powyżej 20 m - 200 zł; oraz za każdą dobę jego przechowywania - 150 zł.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Staroście Lęborskiemu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem 2012 roku

§ 4

Uchwała podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego

UZASADNIENIE

do projektu uchwały nr/12 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia w sprawie ustalenia opłat za usuwanie i przechowywanie statków lub innych obiektów pływających na parkingach strzeżonych.

Przepis art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz.U.Nr 208, poz. 1240) zawiera delegację dla rady powiatu do określania corocznie wysokości opłat za usuwanie statku lub innego obiektu pływającego, a w przypadku braku dostatecznie blisko strzeżonego portu lub przystani pozostawienia go na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłat za jego usunięcie i przechowywanie.

Ustawodawca w art. 31 ust. 2 ustawy określił maksymalną wysokość stawek kwotowych opłat za usuwanie i przechowywanie jednostek pływających. W celu zapewnienia sprawnej realizacji zadań wynikających z art. 30 ustawy należy przyjąć stawki określone w ustawie. Opłaty te będą dotyczyły przypadku gdy jednostkę pływającą prowadziła osoba znajdująca się w stanie po użyciu alkoholu, środka działającego podobnie do alkoholu lub będąca pod wpływem środka odurzającego. Zgodnie z ustawą opłaty stanowią dochód własny powiatu.

Art. 30. [Usunięcie z obszaru wodnego]

1. Statek lub inny obiekt pływający może być usunięty z obszaru wodnego, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób, w przypadku gdy prowadziła go osoba znajdująca się w stanie po użyciu alkoholu, środka działającego podobnie do alkoholu lub będąca pod wpływem środka odurzającego.

2. Dyspozycję usunięcia statku lub innego obiektu pływającego wydaje policjant.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, statek lub inny obiekt pływający wprowadza się do strzeżonego portu lub do przystani, a w przypadku braku dostatecznie blisko strzeżonego portu lub przystani pozostawia się go na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłat za jego usunięcie i przechowywanie.

4. Usuwanie statków lub innych obiektów pływających oraz prowadzenie strzeżonego portu lub przystani należy do zadań własnych powiatu. Starosta realizuje te zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza ich wykonanie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.^[6]).

Art. 31. [Wysokość opłat za usunięcie i przechowywanie]

1. Rada powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w art. 30 ust. 3, oraz koszty usuwania i przechowywania statków lub innych obiektów pływających na obszarze danego powiatu, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat za usunięcie i przechowywanie tych statków lub innych obiektów pływających.

2. Ustala się maksymalną wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) usunięcia roweru wodnego lub skutera wodnego - 50 zł oraz za każdą dobę jego przechowywania - 15 zł;
- 2) usunięcia poduszkowca - 100 zł oraz za każdą dobę jego przechowywania - 30 zł;
- 3) usunięcia statku o długości kadłuba do 10 m - 120 zł oraz za każdą dobę jego przechowywania - 50 zł;
- 4) usunięcia statku o długości kadłuba do 20 m - 150 zł; oraz za każdą dobę jego przechowywania - 100 zł;
- 5) usunięcia statku o długości kadłuba powyżej 20 m - 200 zł; oraz za każdą dobę jego przechowywania - 150 zł.

3. Maksymalne opłaty określone w ust. 2, obowiązujące w danym roku kalendarzowym, podlegają corocznie zmianie na następny rok kalendarzowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, na każdy rok kalendarzowy, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, maksymalne opłaty, o których mowa w ust. 2, z uwzględnieniem zasady określonej w ust. 3, zaokrąglając je w górę do pełnych złotych.

5. Wskaźnik cen, o którym mowa w ust. 3, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 20 dni od dnia jego ogłoszenia.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód własny powiatu.

Art. 32. [Koszty]

1. Koszty związane z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem statku lub innego obiektu pływającego powstałe od momentu wydania dyspozycji jego usunięcia do zakończenia postępowania ponosi osoba będąca właścicielem tego statku lub innego obiektu pływającego w dniu wydania dyspozycji jego usunięcia. Decyzję o zapłacie tych kosztów wydaje starosta.

2. Jeżeli w chwili usunięcia statek lub inny obiekt pływający znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego, osoba ta jest zobowiązana solidarnie do pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 1.

3. Termin płatności należności ustalonych decyzją, o której mowa w ust. 1, wynosi 30 dni licząc od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Odsetki ustawowe nalicza się od dnia następującego po upływie terminu płatności.

Należności te wraz z odsetkami podlegają egzekucji w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.^[7]).

4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wydaje się, jeżeli od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu o przepadku upłynęło 5 lat.

5. Egzekucji, o której mowa w ust. 3, nie wszczyna się, a wszczętą umarza, jeżeli od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 1, upłynęło 5 lat.

Art. 33. [Wydanie statku]

1. Wydanie statku lub innego obiektu pływającego następuje po okazaniu dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 1.

2. W przypadkach określonych w art. 30 ust. 1 starosta, w stosunku do statku lub innego obiektu pływającego usuniętego z obszaru wodnego, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrali go w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego w terminie.

3. Starosta występuje z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, nie wcześniej niż przed upływem 30 dni od dnia powiadomienia.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy okoliczności wskazują, że nieodebranie statku lub innego obiektu pływającego nastąpiło z przyczyn niezależnych od właściciela lub osoby uprawnionej.

5. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy w terminie 4 miesięcy od dnia usunięcia statku lub innego obiektu pływającego nie został ustalony jego właściciel lub osoba uprawniona do jego odbioru, mimo że w jej poszukiwaniu dołożono należytej staranności.

6. W sprawach o przepadek statku lub innego obiektu pływającego sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku, a w szczególności, czy usunięcie tego statku lub innego obiektu pływającego było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

7. Do wykonania orzeczenia sądu o przepadku statku lub innego obiektu pływającego jest obowiązany starosta. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

8. W przypadku nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego z portu, przystani lub parkingu w terminie określonym w ust. 2 jednostka prowadząca port strzeżony, przystań strzeżoną lub parking strzeżony, powiadamia o tym fakcie właściwego miejscowo starostę oraz podmiot, który wydał dyspozycję usunięcia tego statku lub innego obiektu pływającego nie później niż trzeciego dnia od dnia upływu tego terminu.

9. Do badania w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu stosuje się odpowiednio art. 127 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.^[8]).

10. Do współdziałania z Policją podmiotów, o których mowa w art. 30 ust. 4, oraz trybu i warunków wydawania statku lub innego obiektu pływającego stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 130a ust. 11 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

11. W sprawach o przepadek statku lub innego obiektu pływającego stosuje się odpowiednio art. 610⁶ i art. 610⁷ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.^[9]).